

סדר הנחת תפילהן

אף על פי שיכולים להניח תפילו במשך כל היום כולם ומן החמה, עד צאת הכוכבים או שקיעת החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפילו בזמן התפילהה, כמו מג' ישראל שנמניהם תפילין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

אהבת את יי' אליהה, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והוא דברים האלה, אשר אני מצוך היום, על לבך. ושנותם לבנייך וברטה גם, בשתקה ביריתך וכלכתח בריך ובשכבריך ובוקומך. וקשורתם לאות עליך, והוא לטפתה בין עיניך. ובתבנתם על מזוזות ביתך ובשעריך. וזה אם שמע תשמעו אל מצותינו, אשר אני מצוך אהכם היום, לאhabה את יי' אליהיכם ולעברו, בכל לבכם ובכל נפשכם. ונתתי פטור ארצכם בעתו יורה מלכווש, ואספה דגונך ותרישך ויצדרך. וגנתתי עשב בשיך לבחמותך, ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פון ופתח לבבכם, וסרףם וערפתם אליהם אחרים והשתחויהם לךם. וחרה אף יי' בכם ועצר את השמים ולא היה מטר האדמה לא תתן את בולחה, ואדרתם מהרה מעלה הארץ המכבה אשר יי' נתן לכם. ושותם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם. וקשורתם אתם לאות על ירכם והיו לטפתה בין עיניכם. ולפרתם אותם את בניםם לדברם, בשתקה ביריתך וכלכתח בריך ובשכבריך ובוקומך. ובתבנתם על מזוזות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניםם על האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם מתחת להם, כי מי השמים על הארץ. ויאמר יי' אל משה לאמר. דבר אל בני ישואל ואמרתם אליהם ועשו להם ציצת על בפי בניםם לדורותם, וגנתנו על ציצת הבנות, פתיל הכללה. ותיה لكم לציצת, וראיתם אותו, ו/orתם אותו בלב מצוח יי', ועשיתם אותם אשר אתם זעים תחרתו אחריו לבבכם ואחריו ענייכם את כל מצוחו, והיויתם אחריהם. למען תופרו ועתיתם את כל מצוחו, והיויתם קדושים לאלהיכם. אני יי' אליהיכם, אשר הוציאתי אתכם, מארץ מצרים ליהות לכם לאלהים, אני יי' אליהיכם (אני יי' אליהיכם) אמרה.

נון לומר קודם התפילה:

חריני מקבל עלי מזוזות עשה של אהבת ליעד במקצת להתפלל בתפילה את כל תפילה שחורת כולל שעיר תהילים כפי שמתהלך לימי החודש.

יהי רצון מלפניך, יי' אליהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במרה בימינו, ומתן חלכנו בתורה. **אך צדיקים יודו לשפט ישבו ישרים אט פניו.**

כדי שללך ייד, בן או בת - גם כתפי קמנים - וגם המבוגרים יהיה סידור (תפילה) פרטני משלו - לומר תפילה להשם, החומש - המשחה חמוץ תורה (או ספר אחר של תורה) משלו למלוד בו כל יום תורה, וכן להבריל קופת-צדקה משלו - שלוחכה ונוטן צדקה (לבד משפט וום טוב), מכוספה הפרטני (לבד משפט וום טוב), שניתן לו מהוריו או שקיבול כספים ... שבחן נול היה לקנות חי נפשו, ולהשתמש בו לזכרו האישים, ושיכתבו על זה "לזהם הארץ ומלאה" (או בראשיתובות "להי") בצוות שמו - ודברים אלו יהיו בראשתו ואחריו וויהם בחרורו, מקום בולט - את הקופה יש לקבע בהדר על ידי מסמר וכדומה, ועל ידי החרף להדר ביתן צדקה.

טוב להציג עצמו לומר ... גוסח והמודה וכו' ועל ידי זה יזכיר את ה' הנזכר עלי: **מושה אני לפניה, מלך מי וקם שחרורת בי נשמי** בחמלה. רבבה אומנותה. מצוה לומר את כל ברכות השורה

ברכת התורה

צריך ליתור בה מאי אסור לדבר ולהוציא דברי תורה מפני עד שיברך. **ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם,** אשר קדשו במצותינו **ונזנו על דברי תורה:**

והערב נא יי' אליהינו אח'־דבורי תורה בפנים, וכי **כל־עמך בית ישראל,** ונראה אנחנו וצאצאיינו, **ועצאי כל־עמך בית ישראל,** פלנו יודעי שםך ולמדוי **תורתך לשמה.** ברוך אתה יי', המלמד תורה לעמו ישראל: **ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם,** אשר בחר לנו מצל העמים **ונזנו לנו את תורה.** ברוך אתה יי', נתן **התורה:**

VIDBER יהוה אל'־משה לאמר: דבר אל'־אחים וא'־בני **לאמר מה תברכו את־بني ישראל אמרו להם:** יברך יהוה וישمرך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך: ישא יהוה פניו אליך ויזעם לך שלום: **ישמו את־שמי על־בני ישראל ואני אברכם:**

ברכות הנחת תפילהן

הברכה הראשונה, (באמירתה מוכנים הן על התפילהן של די והן על התפילהן של ראש) נאמרת לפני הידוק הרצואה על שריר הקיבור של היד השמאלית (איטר), הכותבת ביד שמאלו מגינה את התפילהן על ידי מין) באופן שהתפילה נוטות לעבר הגור.

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשו במצותינו **ונזנו לנגינה תפילין:**

הברכה השנייה נאמרת (רק אם דיבר בין הנחת תפילהן לשליד לשלה-ראש) לפני הידוק הרצואה על הראש

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשו במצותינו **ונזנו על מזוזות תפליין:**

קריאת שמע

שמע ישראל, יי' אליהינו, יי' אחד:
ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד: